

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์ โดยศึกษาจากความคิดเห็นของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก สำหรับภาพยนตร์การ์ตูนที่นำมาศึกษาได้จากรายชื่อของภาพยนตร์การ์ตูนที่นักเรียนซึ่งเป็นตัวอย่างประชากรในขั้นการหาข้อมูลพื้นฐานร้อยละ 60 ขึ้นไป มีความเห็นตรงกันว่าชอบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูล
2. การลุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การทดลองและปรับปรุงเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การศึกษาข้อมูล

1.1 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ สถิติทางการศึกษาและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจด้านการชมรายการโทรทัศน์ของเด็ก ตลอดจนปัญหาหรือผลกระทบที่มีต่อเด็ก เนื่องจากการชมรายการโทรทัศน์

1.2 สืบรวจสำนวนภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2527 ถึง เดือนพฤษภาคม 2528 จากวารสาร เอกสารการศึกษารายการโทรทัศน์ และจากผู้จัดรายการโทรทัศน์ทั้ง 4 สถานี ภาพยนตร์แต่ละเรื่องมีความยาวไม่ต่ำกว่า 20 ตอน หรือทางสถานีแพร่ภาพอยู่นานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน ได้รายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทั้งสิ้น 15 เรื่อง (ดูรายชื่อภาพยนตร์ทั้ง 15 เรื่อง ได้จากภาคผนวกหน้า 164)

1.3 รวบรวมรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 15 เรื่อง มาสร้างแบบสอบถามสำหรับเด็กที่กำลังเรียนอยู่ในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 3-6

1.4 คัดรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูน เฉพาะเรื่องที่เด็กร้อยละ 60 ขึ้นไปลงความเห็นว่ายอมรับศึกษา ปรากฏว่าได้ภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับศึกษา 8 เรื่อง คือ 1. โดเรมอน
2. นินจาฮาโตริ 3. สึซึสาวน้อยกายสิทธิ์ 4. หมูน้อยแชนนิเบล 5. ลูแปง 6. ดร.สลัมป์
7. มูเตดิง 8. เณรน้อยเจ้าปัญญา (มีรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะตัวละครในภาคผนวกหน้า 153)

1.5 กลุ่มตอนของภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง บันทึกเทปโทรทัศน์ สำหรับให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กชมก่อนการตอบแบบสอบถาม

1.6 ศึกษาหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าวรรณกรรมสำหรับเด็ก และชมเทปโทรทัศน์ ภาพยนตร์ทั้ง 8 เรื่อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2) การสุ่มตัวอย่างประชากร

ก. ตัวอย่างประชากรในชั้นการหาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่เด็กที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 โรงเรียน

ข. ตัวอย่างประชากรครู ได้แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 โรงเรียน

ตัวอย่างประชากรครู และนักเรียน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการต่อไปนี้

2.1 สัดกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยเขตโรงเรียนที่อยู่ในท้องที่ใกล้เคียงกัน และจำนวนประชากรครูในแต่ละกลุ่มมีขนาดใกล้เคียงกัน (ประมาณกลุ่มละ 4,000 คน)

(สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร 2526 : 14)

กลุ่มที่ 1	ประกอบด้วย	เขตพระโขนง	เขตลาดกระบัง
		เขตบางกะปิ	เขตหนองจอก
		เขตห้วยขวาง	เขตมีนบุรี
กลุ่มที่ 2	ประกอบด้วย	เขตตลิ่งชัน	เขตพญาไท
		เขตปทุมวัน	เขตสัมพันธวงศ์
		เขตคลองสาน	เขตยานนาวา
		เขตป้อมปราบ	เขตบางรัก

	เขตธนบุรี	เขตพระนคร
	เขตบางเขน	
กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย	เขตบางกอกใหญ่	เขตบางกอกน้อย
	เขตราษฎร์บูรณะ	เขตบางขุนเทียน
	เขตหนองแขม	เขตภาษีเจริญ
	เขตตลิ่งชัน	

2.2 จากกลุ่มของเขตโรงเรียนในข้อ 2.1 สุ่มตัวอย่างเขตโรงเรียนมา
กลุ่มละ 1 เขตโรงเรียน โดยวิธีสุ่มแบบธรรมดา ได้เขตโรงเรียน 3 เขต ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เขตห้วยขวาง มีโรงเรียนทั้งหมด 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนสามเสน
นอก โรงเรียนวิสุทธิ โรงเรียนวิสาคร และโรงเรียนประจำราษฎร์ป่าเพ็ญ

กลุ่มที่ 2 เขตสัมพันธวงศ์ มีโรงเรียนทั้งหมด 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนวัดจักรวรรดิ
โรงเรียนวัดปทุมคงคา และโรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์

กลุ่มที่ 3 เขตบางกอกใหญ่ มีโรงเรียนทั้งหมด 6 โรงเรียนคือ โรงเรียนวัดราช-
สิทธิาราม โรงเรียนวัดท่าพระ โรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี โรงเรียนวัดใหม่ทีเรนทร์ โรงเรียนวัด
วัดคีตวาด และโรงเรียนวัดนาคกลาง

2.3 สุ่มตัวอย่างประชากรครู และนักเรียน (สำหรับนักเรียนกลุ่มเฉพาะชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3-6) จากโรงเรียนของทั้ง 3 เขต ใช้หลักการสุ่มคำนวณจำนวนตัวอย่างประชากร
จากเกณฑ์ของประคอง การคูณสูตร (2525 : 10) ดังนี้

กลุ่มประชากรที่มีขนาดเป็นร้อย สุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 25
กลุ่มประชากรที่มีขนาดเป็นหมื่น สุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 1

จำนวนครูทั้ง 3 เขต มี 560 คน ซึ่งลุ่มตัวอย่างมาร้อยละ 25 สำหรับจำนวน
นักเรียนทั้ง 3 เขตมี 6,780 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกับหมื่นผู้วิจัย ซึ่งลุ่ม
ตัวอย่างมาร้อยละ 2 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เขต-โรงเรียน	จำนวนครู	จำนวนที่ลุ่มได้	จำนวนนักเรียน	จำนวนที่ลุ่มได้
เขตห้วยขวาง				
1. โรงเรียนสามเสนนอก	130	33 (25%)	1,595	32 (2 %)
2. โรงเรียนวิสุทธิ	85	21 (25%)	1,203	24 (2 %)
3. โรงเรียนวิชากร	47	12 (25%)	594	12 (2 %)
4. โรงเรียนประชาราษฎร์- บำเพ็ญ	38	10 (25%)	580	12 (2 %)
รวม	300	76 (25 %)	3,972	80 (2%)
เขตสัมพันธวงศ์				
1. โรงเรียนวัดจักรวรรดิ	28	28 (100%)	358	17 (5 %)
2. โรงเรียนวัดปทุมคงคา	31	31 (100%)	329	16 (5 %)
3. โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์	11	11 (100%)	81	4 (5 %)
รวม	70	70 (100%)	768	37 (5%)
เขตบางกอกใหญ่				
1. โรงเรียนวัดราชสิทธาราม	53	13 (25 %)	573	11 (2 %)
2. โรงเรียนวัดท่าพระ	43	10 (25%)	504	10 (2 %)
3. โรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี	39	9 (25 %)	339	7 (2 %)
4. โรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์	20	5 (25%)	254	5 (2 %)
5. โรงเรียนวัดตีตวัด	21	5 (25 %)	247	5 (2 %)
6. โรงเรียนวัดนาคกลาง	14	4 (25 %)	123	3 (2 %)
รวม	190	46 (25%)	2,040	41 (2%)
รวมทั้งสิ้น	560	192	6,780	158

หมายเหตุ เขตห้วยขวางและเขตบางกอกใหญ่ คำนวณหาค่าจำนวนประชากรตามสูตรที่กำหนด แต่เนื่องจากเขตสัมพันธวงศ์มีประชากรน้อย ผู้วิจัยจึงใช้ประชากรครูทั้งหมดเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างประชากร ส่วนประชากรนักเรียนลุ่มตัวอย่างมาร้อยละ 5

ค. ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก คัดเลือกจากบุคคลที่มีคุณสมบัตินี้ เป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้าจนมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับของสังคมในด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก จำนวน 5 ท่านคือ

1. คุณพิทจักร์ อัยศิริ หรือที่คนทั่วไปรู้จักในนามของ "น้ำนิด" เจ้าของและผู้ผลิตรายการ "ลัโมลร์ผึ่งน้อย" ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5.
2. คุณญาดา ยมกฤษณ์ หรือที่รู้จักกันทั่วไปในนามของ "พี่ปู" ผู้จัดรายการ "โลกของเด็ก" ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3
3. คุณศรี เกตุมณี, คุณศิริวรรณ วีระปัทม์ และคุณตฤดี คำพาที เป็นบุคคลที่อยู่ในทีมงานโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ รายการที่ผลิตมีหลายรายการ เช่น รายการ "เพื่อนของเรเด็ก" และ "เล่าลัโมลร์" ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.

ง. ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักการศึกษา ได้แก่อาจารย์ทุกท่านที่สอนอยู่ในภาควิชาหลักสูตรและการสอน ของวิทยาลัยครูในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 6 แห่ง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 65 ท่าน วิทยาลัยครู 6 แห่งนี้ได้แก่

1. วิทยาลัยครูสวนดุสิต
2. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
3. วิทยาลัยครูพระนคร
4. วิทยาลัยครูธนบุรี
5. วิทยาลัยครูสันทรเกษม
6. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

3) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ก. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

(1) รวบรวมรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น จากนิตยสารและวารสารการวิจารณ์ การของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 สถานี คัดเฉพาะภาพยนตร์การ์ตูนที่มีความยาวไม่ต่ำกว่า 20 ตอน หรือแพร่ภาพอยู่นานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน ได้รายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนทั้งสิ้น 15 เรื่อง

(2) สร้างแบบสอบถามสำหรับนักเรียน 1 ชุด มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์การ์ตูน

ตอนที่ 2 เป็นรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูน สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องที่ชอบ

ข. แบบสอบถามสำหรับครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุ โทรทัศน์สำหรับเด็ก

ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนจากข้อ ก. ที่เด็กร้อยละ 60 ขึ้นไป มีความเห็นตรงกันว่าชอบ ซึ่งมีทั้งหมด 8 เรื่อง มาสร้างแบบสอบถาม รายละเอียดของแบบสอบถามศึกษาจาก

(1) หลักเกณฑ์การตัดสินคุณลักษณะของวรรณคดี นวนิยาย และวรรณกรรม สำหรับเด็ก

(2) การข้มเทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง

แบบสอบถามที่สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์การ์ตูน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทางการศึกษาของ ภาพยนตร์การ์ตูนที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อภาพยนตร์การ์ตูนที่นำมาศึกษา

คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากการข้มรายการภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง

ค. เทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูน ผู้วิจัยอัดเทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูน โดยปฏิบัติ ตามขั้นตอนดังนี้

(1) ลุ่มตอน (Series) ของภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง โดยวิธีลุ่มแบบธรรมดา โดยกำหนดให้ภาพยนตร์แต่ละเรื่องใช้เวลาฉายนานไม่เกิน 45 นาที (เพื่อให้ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ไม่เสียเวลากับการชมภาพยนตร์ทั้ง 8 เรื่องมากเกินไป)

(2) อัตเทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูน จากเรื่องและตอนที่ลุ่มไว้ ได้เทปภาพยนตร์การ์ตูน 4 ม้วน และเนื่องจากภาพยนตร์ทั้ง 8 เรื่อง มีความยาวของตอนต่างกัน ดังนั้นจำนวนตอนของภาพยนตร์แต่ละเรื่องจึงไม่เท่ากัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ม้วนที่ 1 มี 2 เรื่องคือ

มินจ่าอาโตริ ลุ่มได้ 7 ตอน ความยาวตอนละ 5 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อ ดังนี้

- | | | | |
|----------|--------------------------------|----------|------------------|
| ตอนที่ 1 | แพกระบอง | ตอนที่ 5 | ฮาโตริเขียนนิยาย |
| ตอนที่ 2 | ลิมท่าการบ้าน | ตอนที่ 6 | กินบะหมี่ |
| ตอนที่ 3 | หมาเลี้ยงลูกหมู | ตอนที่ 7 | ห้องอากาศ |
| ตอนที่ 4 | เคนอิชิ เป็นล่าสัตว์ใหญ่ 1 วัน | | |

หนูน้อยแซนนิเบล ลุ่มได้ 2 ตอน ความยาวตอนละ 20 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้

- | | |
|----------|-------------|
| ตอนที่ 1 | ฉลองคริสมาส |
| ตอนที่ 2 | สุนัขแสนรู้ |

ม้วนที่ 2 มี 2 เรื่องคือ

เธรน้อยเจ้าปัญญา ลุ่มได้ 2 ตอน ความยาวตอนละ 20 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้

- | | | | |
|----------|------|----------|------------|
| ตอนที่ 1 | ปีระ | ตอนที่ 2 | ลูกบุญธรรม |
|----------|------|----------|------------|

ดร. สัมภ์ ลุ่มได้ 3 ตอน ความยาวตอนละ 5 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้

- | | | | |
|----------|-------------------------|----------|-------------|
| ตอนที่ 1 | โลกที่เต็มไปด้วยอันตราย | | |
| ตอนที่ 2 | เครื่องแปรสภาพ | ตอนที่ 3 | เห็นลู่วาหา |

ม้วนที่ 3 มี 2 เรื่อง คือ

มุเตคิง ลุ่มได้ 2 ตอน ความยาวตอนละ 20 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้

- | | |
|----------|-------------------------|
| ตอนที่ 1 | มุเตคิงผจญมนุษย์ปลาทมิฬ |
| ตอนที่ 2 | บัวล้างสมอง |

โตเรมอน ลุ่มใต้ 5 ตอน ความยาวตอนละ 7 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้
 ตอนที่ 1 อยากเป็นขามุไร ตอนที่ 4 เครื่องเปลี่ยนน้ำหนัก
 ตอนที่ 2 ลักษณะประจำตัว ตอนที่ 5 จริงใจ
 ตอนที่ 3 ตึกตาบอทาง
ตอนที่ 4 มี 2 เรื่อง คือ

ลูแปง ลุ่มใต้ 3 ตอน ความยาวตอนละ 15 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้
 ตอนที่ 1 วิริชนทอง ตอนที่ 3 คำสาปสามพันปีของฟาร์โร
 ตอนที่ 2 หอเอนเมืองปีซ่า

ลีลีสาวน้อยกายสิทธิ์ ลุ่มใต้ 5 ตอน ความยาวตอนละ 15 นาที แต่ละตอนมีรายชื่อดังนี้
 ตอนที่ 1 ม้าแข่งในฝัน ตอนที่ 2 คุณหนูแว่นตา
 ตอนที่ 3 ล้างผักผิด

4) การทดลองและปรับปรุงเครื่องมือ

นำแบบสอบถามสำหรับครู นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุ โทรทัศน์ สำหรับเด็กไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาหลังจากนั้น จึงนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้กับครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ๓ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประชากร จำนวน 10 คน , 5 คน และ 1 คน ตามลำดับ จากนั้นจึงนำไปปรับปรุงแก้ไข อีกครั้ง แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ลุ่มไว้

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. ข้อมูลจากนักเรียน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 210 ชุด ไปให้นักเรียนของ โรงเรียนที่ลุ่มตัวอย่างไว้ตอบแบบสอบถาม แล้วเก็บข้อมูลคืนในวันเดียวกัน ได้ข้อมูลกลับคืน 210 ชุด เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ 202 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.19

ข. ข้อมูลจากครู ผู้วิจัยส่งจดหมายไปยังผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อขอความร่วมมือในการ ฆมรายการภาพยนตร์การ์ตูนก่อนตอบแบบสอบถามเป็นเวลา 2 สัปดาห์ แล้วจึงส่งแบบสอบถาม ไปให้ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 230 ชุด ได้ข้อมูลกลับคืน 210 ชุด เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ 193 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.90 ในจำนวนนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากประชากรในเขตใกล้เคียงกับพื้นที่ ที่ลุ่มตัวอย่างไว้จำนวน 20 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 10.3 (ดูเพิ่มเติมจากหน้า 146)

ค. ข้อมูลจากนักการศึกษา ผู้วิจัยส่งจดหมายไปยังผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อขอความร่วมมือในการชมรายการภาพยนตร์การ์ตูนก่อนตอบแบบสอบถามเป็นเวลา 2 สัปดาห์ แล้วจึงส่งแบบสอบถามไปให้ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 65 ชุด ได้ข้อมูลกลับคืน 60 ชุด เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ 53 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.53

ง. ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ๓ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมทั้งเทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่องไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ๓ แต่ละท่าน โดยให้ตอบแบบสอบถามหลังจากได้ชมเทปโทรทัศน์ หลังจากนั้น 10 วัน จึงไปรับแบบสอบถามและเทปโทรทัศน์กลับคืน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบทั้ง 5 ชุด

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียน ในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ใช้วิธีคำนวณโดยการหาค่าร้อยละ

ข. ข้อมูลจากแบบสอบถามของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ๓ ในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นสถานภาพส่วนบุคคลและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์การ์ตูน ใช้วิธีคำนวณโดยการหาค่าร้อยละ สำหรับตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนที่ดู 8 เรื่อง ใช้วิธีคำนวณโดยการหาค่าร้อยละแล้วประเมินคุณค่าตามวิธีการดังนี้

(1) แยกแบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มครู กลุ่มนักการศึกษา และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

(2) นับรอยคะแนน (Tally) โดยกำหนดว่า ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องใดผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความดีด้านใดก็ขีดรอยคะแนน 1 หน่วย

(3) คำนวณหาค่าร้อยละ โดยคิดเทียบจากจำนวนคุณค่าที่ผู้ตอบจะตอบได้แล้วเทียบเป็นร้อยละ ดังนี้

$$\text{การหาค่าร้อยละใช้สูตร} \quad P = \frac{n}{N} 100$$

P คือ จำนวนร้อยละของคุณค่าในภาพยนตร์

n คือ จำนวนคุณค่าที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ

N คือ จำนวนคุณค่าทั้งหมดที่ผู้ตอบจะตอบได้

ค่าร้อยละที่ได้จากการคำนวณ กำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้

ร้อยละ 80-100 แสดงว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนั้นให้คุณค่าทางการศึกษาต่อเด็กดีมาก

ร้อยละ 60-79 แสดงว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนั้นให้คุณค่าทางการศึกษาต่อเด็กดี

ร้อยละ 40-59 แสดงว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนั้นให้คุณค่าทางการศึกษาต่อเด็กปานกลาง

ร้อยละ 20-39 แสดงว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนั้นให้คุณค่าทางการศึกษาต่อเด็กน้อย

ร้อยละ 1-99 แสดงว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนั้นให้คุณค่าทางการศึกษาต่อเด็กน้อยมาก และ
ไม่สมควรนำมาจัดเป็นรายการภาพยนตร์สำหรับเด็กต่อไป

สำหรับข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผู้วิจัยนำมาจัดรวบรวม
เป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย